

thinget. Til de Punkter, der, efter Indholdet af Udvalgets Betænkning, maaskee nærmest kunde egne sig til at inddrages under Discussionen ved denne Sagens første Behandling, turde det henhøre, om de rettlige Spørgsmaal, som maatte opstaae under Afsløsningsforretningen, og af hvis Besvarelse dennes Udfald ganske eller tildeels maatte afhænge, om, siger jeg, disse rettlige Spørgsmaal ubetinget og uden Hensyn til, hvorvidt Parterne derom ere enige, skulle overlades til de vedkommende Afsløsningskommissioners Afgjørelse; hermed staaer igjen Spørgsmaalet om disse Afsløsningskommissioners Sammensætning i noie Forbindelse, navnlig om det skulde være fornødent, at Formanden altid er en Retskyndig og i Overafsløsningskommissionerne en af Provindsens Overdommere; fremdeles hører og herhen Spørgsmaalet om en mulig Udvidelse af Districterterne, og om det Tidrum, for hvilket Valget burde skee, saavel af Formanden som af de øvrige Afsløsningsmænd. Men saa vigtige disse og de flere andre Spørgsmaal, som mulligen kunde synes egnede til at inddrages under den almindelige Forhandling af Sagen, end i sig maae erkendes at være, og saa væsentlig Indflydelse end disse Spørgsmaals meer eller mindre heldige Løsning vil kunne faae paa det hele Udfald af Reformværket, saa er det paa den anden Side klart, at alle disse Spørgsmaal, hvert for sig, udelukkende slutte sig til visse bestemte Paragrapher i Lovforslaget og naturligt diskuteres i Forbindelse med disse Paragrapher. Derfor vi paa Sagens nærværende Stadium vilde gaae ind paa Discussionen af disse og flere lignende Spørgsmaal, er det at forudsee, at Forhandlingerne let vilde kunne drage sig temmelig vidt ud, og paa den anden Side er det ligesaa vist, at alle de nævnte Spørgsmaal igjen ville komme for ved Sagens 2den Behandling (Hør!). Jeg tillader mig derfor at mene, at det vilde være meget ønskeligt, om Thinget noget hurtigt kunde komme hen over den 1ste Behandling af Sagen, og jeg skal for mit Vedkommende indskrænke mig til at erklære, at jeg i det Væsentlige er enig med Udvalgets Minoritet; men jeg skal saameget mindre opholde det ærede Thing ved for Tiden nærmere at be-

grunde mine Anskuelser navnlig om de Spørgsmaal, jeg før tillod mig specielt at fremhæve, som det forekommer mig, at Minoriteten i Udvalget, skjøndt korteligt, dog i Hovedsagen meget fyldestgjørende har motiveret sine Indstillinger i den afgivne Betænkning. Jeg kan derfor saameget mere for Diebliffet indskrænke mig til denne Erklæring og til i Forbindelse dermed at udtale det Ønske, jeg nylig tillod mig at fremføre, idet jeg forøvrigt vil oppebie, om der i Løbet af Forhandlingerne skulde falde Uttringer, som kunde give mig Anledning til atter at begjære Ordet.

J. M. Hansen: Jeg skal bestræbe mig for, efter den ærede Ordførers Opfordring, ligesom ogsaa efter den sidste ærede Talers, at afholde mig fra de forskjelligte Enkeltheder, som ogsaa jeg formener først paa deres rette Plads ville blive at behandle under Sagens 2den Behandling. Usikkertigheden, og jeg kunde sige Nødvendigheden af disse Loves hurtigst mulige Gjennemførelse troer ogsaa jeg, at vide indrømmes af Alle, saa at man ikke behøver at gaae ind paa en Motivering deraf. Det er vistnok meget at beklage, at en tidligere Regjering ved Placaten af 9de Marts 1838 havde søgt ved et Præmiesystem at fremskynde Hartkornets Afsløstning, idet denne Placat gav Regjeringen Bemyndigelse til at bevilge Inddragelse af en stor Deel Bondejord under Hovedgaardene, som Præmie for de Godseiere, der indgik paa en Afsløstning af Hovetiet; disse Præmier have medført et meget sørgeligt Tab for Bondestanden i det Hele af den Bondejord, som nærmest ifølge vor Lovgivning var henlagt til denne Stands Ernærelse. Regjeringen vedtog dengang at opstille saadanne Præmier, skjøndt der i selve de roeskildske Stænder, der, som vi alle vide, overveieende var Repræsentant for Godseierstanden, var bleven forfaster et Forslag, som gik ud paa, at saadanne Præmier skulde kunne opstilles for Godseierne, idet det vilde, at det skulde tillades dem, naar de havde Hovetiet, at indtage hver 15de eller 20de Gaard. Dette Forslag forfaste des selv i de roeskildske Stænder, medens man efter Placaten af 9de Marts 1838 endog er gaaet saavidt at bevilge indtil $\frac{1}{3}$ af samtlige Fæstegaardes Inddragelse under Hovedgaarden. Derved har man, som jeg har